

med, og sætte dem lige med de Bygninger, hvortil der ikke hører Jordbrug, vilde jeg ganske vist have betragtet det som et Brud paa de nuværende Principper, og som et høist urimeligt og uretfærdigt Brud derpaa; men med den Ordning, her er foreslaaet, hvor Hartkornsskatterne drages fra, vil den Bygningsstat, der kommer til at hvile paa Bygninger, der høre til Jordbruget, ikke blive af nogen væsentlig Betydning. De allerfleste, selv af de store Bygninger paa Jorderne, store Herregaarde og Slotte, ville ikke komme til at svare denne Afgift, i alt Fald ikke i nogen væsentlig Grad. Det bliver noget tilfældigt; thi ligger en gammel, stor Herregaard paa et Jordbrug, som ikke er meget stort, kan den komme til at svare Stat; ligger den derimod paa en Ejendom med et meget stort Hartkorn, kommer den ikke til at svare Stat. Det er imidlertid en Tilfældighed, som man er nødt til at finde sig i, naar man i det hele taget vil gaa ind paa Lovens Princip. Der er imidlertid to Arter af Ejendomme, som henhøre direkte eller indirekte til Jordbruget, som her tages med, og som jeg dog antager, at man maa stille nogle Betingelser op for, for at kunne gaa saa vidt, som Loven foreslaar. For Tiden ere jo alle Huse paa Landet, som tjene Landarbejdere til Bolig, fritagne for Bygningsafgift og ligeledes, men ganske vist som en Undtagelse fra Lovens Regel, ere de Huse, der tjene til Bolig for Fiskere og lignende, fritagne. Jeg tror ikke, at der ret vel er nogen egentlig Grund til at medtage disse Huse. Paa den anden Side kan jeg godt forstaa, at man ikke vil medtage dem. Jeg antager, det er derfor, at der i Regeringsforslaget er opstillet et Frihedsafdrag af 1000 Kr., men jeg mener, at det er for lille. Der er ingen Tvivl om, at hvis man virkelig vil opnaa, hvad man dog tilsigter her igennem, maa Afdraget være mere end 1000 Kr., i det mindste 1,500; men jeg tror heller ikke, det behøver at være højere. 1,500 Kr. tror jeg imidlertid, det nødvendigtvis maa være, naar man virkelig vil opnaa, hvad Hensigten er med disse 1,000 Kr. Frihedsafdrag; thi at paalægge Bygningsstat af nogen som helst Betydning paa de Huse paa Landet, som tjene til Bolig for Landarbejdere, Fiskere, Sømand o. s. v., vil næppe være rigtigt. Endelig er der en Klasse Bygninger, nemlig Bygninger, som høre til Jordbrug paa indbømmede Arealer, paa indtørrede Arealer og paa opdyrkede Hedearaler; og med Hensyn til dem maa jeg sige, at jeg kan ikke være enig med Forslaget i, at man straks tager dem med; jeg kan godt forstaa, at de maa

med, men man maa give Tid, og jeg vil antage, at det vil være naturligt og rigtigt, at saadanne Bygninger ikke toges med, før end at vedkommende Jordarealer havde været i Kultur i mindst 30 Aar. Den ærede sidste Taler (M. Thomsen) gjorde gældende, at Loven kunde komme til at virke som en Slags Ekspropriation over for de Bygningsejere, som nu blive tagne med ind under den kommunale Bæftatning, men som før havde været fri. Det kan jeg i og for sig principmæssigt ikke indrømme. Den, der ejer en indtægtgivende Genstand i en Kommune, maa finde sig i, at denne indtægtgivende Genstand ogsaa bliver bæftattet til Kommunen, og jeg kan ikke forstaa, at han, fordi han hidtil har været fri, skal være fri til evige Tider; men et andet er, at saaledes som Loven er foreslaagt os, vil man alligevel komme til et saadant Resultat, som det, den ærede sidste Taler fremhævede. Lovforslaget gaar, forekommer det mig, for voldsomt til Værts, idet det uden videre straks vil paalægge Bygningsstykbiden den samme Afgift som Hartkornet; men det kan jeg ikke tro, gaar an; thi der igennem vil man virkelig særlig i Kommunerne omkring Kjøbenhavn komme til at overføre betydelige Værdier fra den ene Mand til den anden, og det kan ikke forsvares. Man maa gaa langsomt til Værts, man maa gaa til Værts, som ogsaa flere af de ærede Medlemmer, som ere Medlemmer af det Udvalg, som er nedsat om den personlige Kommunestaf, havde tænkt sig at fremkomme med et Forslag i lignende Retning om her. Man maa gaa frem saaledes, som vi havde tænkt os, at man kun lidt efter lidt lader Bygningsstykbiden komme til at bære den samme Afgift som Hartkornet. Der er imidlertid et Punkt endnu, hvor jeg har en Indvending mod Lovforslaget, og det er en Indvending af mere principiel Karakter. Den nuværende Bygningsafgift til Staten hviler ikke uden videre som en Ejendomsafgift; men den hviler som en Brugsafgift, en Afgift af den Brug og Nytte, som Huset giver Ejeren, hvoraf saa følger, at hvis f. Eks. et Hus, der skal lejes ud, kommer til at staa ledigt og ikke kan udlejes, kommer man ikke til at betale Bygningsafgift deraf. Det viser noksom, at den nuværende Afgift ikke er en Ejendomsafgift i strengere Forstand, men en Afgift paa Brug og Nytte; og længere tror jeg heller ikke, det vil være rigtigt at gaa i det Lovforslag, her er foreslaagt. Jeg tror ikke, man bør gaa længere, dels af principielle Grunde, men ganske vist ogsaa af praktiske Grunde. Jeg finder det ganske naturligt og rigtigt, at f. Eks. Sa-